

Caesar Guerini Revenant kal.20

Felttest. Nordsjælland, Vestjylland og Lolland tur/retur.
En italiensk skønhed tager på vandretur i det land,
som bugter sig i bakkedal.

TEST OG FOTO: JOHANNES KRARUP.

Caesar Guerini er et i branchen nyt firma. De to grundlæggere kommer af den familie, som lægger navn til B. Rizzini haglbøsser. Firmaet er ikke meget mere end godt 20 år gammelt, for det blev grundlagt i år 2000. Ret hurtigt viste virksomheden, at den kunne gøre sig gældende med nogle af de flotteste fabriks- og maskinproducerede våben. Firmaets nærmeste direkte konkurrenter var blandt andet B. Rizzini, FAIR, Beretta, Breda, Bettinsoli, Tecni Mec og Fabarm.

Efter min opfattelse er Caesar Guerini ubestridt verdensmester i maskinproducerede graveringer, og det er model Revenant her et godt eksempel på.

Når der ikke er nok plads til graveringerne, kan man skabe plads ved at lave sideplader. Når den plads også er blevet brugt, kan man gå videre og lave paneler på forskæftemetallet. På testbøssen er der lavet en lang tange, som går frem på forskæftets øvre kant på hver side af forskæftet. Denne inspiration kommer uden tvivl fra BOSS o/u haglbøssen. Den har nogenlunde samme profil på forskæftet. Det er primært denne feature på Caesar Guerini Revenant, som gør den til noget særligt.

Netskæringerne er fort hele vejen rundt om forskæftet, og de følger meget fint metallet på forskæftet.

For at dette ikke skal gøre bøssen mere næsetung, har man slanket det øvrige metal i forskæftet.

I teorien skulle dette ekstra beslag på forskæftet beskytte forskæftetræet, som ellers er udsat og sårbart over for slag med revner eller splinter til følge. Beslaget indrammer hele det hjørne af træ, som grænser op til baskulen. Med prisen på bøssen taget i betragtning har jeg ikke tænkt mig at stressteste bøssen!

TRÆ

Jeg kunne forstille mig, at der vil være en smule udsving i træet mellem de enkelte bøsser i denne model. En bøsse som denne vil jeg altid kun købe som beset. Træet på testbøssen er med rigtig flotte figurer, det er uden dikkedarer og i en virkelig høj klasse. Jeg holder selv op med at tælle, når skæftetræet kommer over grade 5. Derfor sætter jeg heller ikke tal på, hvilken grade jeg bedømmer, at denne bøsse havde af træ. Jeg kan bare konstatere, at der er rigeligt med luft ned til en grade 5. Træet har nærmest alle de farvenuancer, der er i valnødetræ. Der er både tykke og tynde sorte årer i træet, og der er stærk kontrast mellem de lysebrune farver og de kulsorte årer. De sorte årer har både bløde og jævne bølger, og der er også sorte årer med skarpe krusninger og hakket forløb. Af alle de bøsser, jeg har set fra Caesar Guerini, har jeg stadig til gode at se et eksemplar, hvor der er dårligere træ på, end hvad de har lovet. Jeg ser til gengæld en del bøsser fra andre producenter, hvor træet er under det, man har angivet.

Skæftet er afsluttet med en bagkappe af træ. Jeg foretrækker, at bagkappen er fast (træ, metal eller hård plast) på jagtbøsser. Der er en kontant føling med bøssen, når man skyder. Det er kun, hvis jeg skal skyde rigtig mange skud, at jeg værdsætter en blød bagkappe.

Fordelen ved den aftagelige bagkappe er, at den er et nemt udgangspunkt for enten at forlænge eller forkorte alt efter behov.

Jeg ved, der er delte meninger om bagkapper af træ. Mange regner det for finest, hvis hele skæftet er gennemført af ét stykke træ uden bagkappe og afsluttet med netskæringer. Det er typisk en løsning, der bliver brugt til bøsser, som er individuelt tilpasset efter bestilling.

Træet på testbøssen er i den høje ende af skalaen.

Bagskæftet er afsluttet med en bagkappe af træ, hvor netskæringer går helt ud til kanten. Det er en smagfuld løsning.

På kammerblokken er der mønster i metallet, som minder om damaseret stål. Det ser godt ud. Men det er blot syregraveringer.

SIDEPLADER

På en o/u haglbøsse med afrundet baskule skal man passe på med at lave sidepladerne for store, for så mister man de runde former. Jeg synes, Caesar Guerini har ramt en fin balance i størrelse på sidepladerne. Jeg synes selv, at afrundede baskuler på haglbøsser, uanset om det s/s eller o/u, giver nogle meget flotte linjer. Det er næsten udelukkende æstetik, men det giver også en smule reduktion på våbnets vægt. Reduktionen af vægten skal man samtidig se sammen med den vægtforøgelse bøssen bliver udsat for, ved at man tilføjer den nogle helt brugsmæssigt nødvendige sideplader af metal. Sideplader er ren kosmetik, og de er altid forbundet med en vægtforøgelse.

Graveringerne er ahornblade med vagtler på den ene side og fasaner på den anden. Der er lagt guld på nogle af bladene og fuglene. Jeg er normalt ikke draget af guld i graveringer, men jeg synes, at denne udførelse er flot. Graveringerne ville dog efter min smag være lige så flotte, hvis ikke der var lagt guld på. ▶

Balancen mellem sidepladernes størrelse og den afrundede baskule er harmonisk.

De graverede fasaner på venstre side af bøssen opleves smukke, levende og naturtro.

Graveringerne har også nogle meget fine nuancer. Man vil bemærke, at bladene i graveringerne har forskellige gråtoner, som er med til at give en oplevelse af dybde i graverings billedplan.

PISTOLGREB

Pistolgrebet er et tilbagetrukket greb med flad bund. Ofte er denne type haglbøsse med et bagskæfte med et afrundet pistolgreb (Prince of Wales). Jeg synes, det giver bøssen et særpræg med denne type bagskæfte. Det er afgjort den, som er mindst udbredt. FAMARS har lavet smukke haglbøsser med denne type pistolgreb, som sådan set er et Prince of Wales greb med flad bund. Hvis

Pistolgrebet er lavet meget flot ind i bøssens linje og fremstår diskret.

Det er elegante løsninger i god finish, der præger Revenant modellen.

Bøssen er holdt i meget pæne og harmoniske jagtlinjer.

man er til fulde, opretstående pistolgreb, vil man savne greb med pistolgrebet fra testbøssen.

Pistolgrebet kunne godt blive en anelse mere synligt og fremstående, hvis man havde givet det en metalafslutning på bunden af pistolgrebet. Men jeg tænker, at man har forsøgt at gøre det modsatte. Ved ikke at lave denne afslutning har de ønsket at fokusere mere på de øvrige linjer på bagskæftet.

HYSTERI

Jeg synes, det er ærgerligt, at der skal være så mange hysteriske sikkerhedshensyn, så man på våbenet skal have indgraveret i løbene, at brugervejledningen skal læses, før man bruger bøssen. Man ser det desværre på alt for mange ny-producerede våben i dag, og det pynter bestemt ikke.

I SIT RETTE ELEMENT

Jeg ved ikke, hvilke fuglearter du regner for de mest ædle jagtarter i Danmark. Jeg mener, at sneppen og bekkasinen er værdige kandidater, og begge disse arter fældede jeg med den lille delikate haglbøsse. Efter jeg havde været på skydebanen, gemte jeg bøssen væk, til det var tid på jagtsæson, hvor man også skal have sine vandre-støvler frem. Jeg var tilbageholdende og bange for at tage den med på kragejagt. Tænk sig, hvis kragerne blev forlegne med et så fint selskab som Frk. Revenant. ►

Revenant'en er afgjort en bøsse, man vil stoppe op og kigge på, hvis man løb forbi den på skydebanen.

Skydebanen gav stor morskab og skydeglæde med Caesar Guerini Revenant

Skydebanen afslørede for mig, hvilke gode potentialer bøssen har i håndterlighed. Efter at jeg havde skudt lidt jagtskydning og et højt tårn med lerduer, skød jeg på en bane, hvor lerduerne kommer i næsten alle retninger undtagen lerduer, som flyver lige væk fra skytten. Der er både lerduer, som starter langt ude, og krydser ind over. Men også lerduer, som giver god træning til det lange hold. Jeg skød fire æsker patroner af på denne bane, og jeg gik smilende derfra. Bøssen kunne håndteres let og elegant som en fintrimmet kuglepen, der stryger henover et blankt og glat stykke papir.

VESTJYSKE GRÆSTUER

Den første jagt blev over græstuer i Vestjylland. Jeg gik igennem nogle høje brakstykker og frem til åen, hvor jagten startede. Derfra gik jeg op langs et løvhegn, som med årene er blev noget tættere. Jeg er kommet på disse afgræsningsenge i knap 30 år. Nogle af de små træklynger er blevet meget større og tættere, mens andet er blev trimmet og beskåret. Langs løvhegnet ramler en fasan kok pludselig op og flyver skråt hen imod mig. Den når lige akkurat at komme forbi mig, da jeg har ladet bøssen glide til skulderen, og et skud sender kokken til jorden.

Lidt senere lettede et par bekkasiner. Dem måtte jeg vinke farvel til med et par forbiere. Lidt senere lettede min naboskytte en bekkasin, som strøg til vejrs i en ellipseformet bue. Jeg tegnede med i samme bue og lod en byge af 24 gram 5'er hagl stryge afsted. Bekkasinen forstenede i luften og ramte jorden efter et tilsvarende ellipseformet fald. Nu begyndte mine tænder at løbe i vand med udsigten til bekkasiner på en varm pande med dansk smør. Det blev kun til to den dag.

NOVEMBER OG FULDMÅNE

Der er nogle, som mener, at der er en sammenhæng mellem november og fuldmåne, sneppetræk og sneppefald. Det passede i hvert fald for mig i den forgangne sæson. Mine egne jagtrevirer i Nordsjælland er ikke udpræget sneppeterræn. Det var da overraskende for mig, da jeg trådte ind et lille ubeskåret græsstykke på åben mark, som ikke var mere end syv gange en meter i størrelse. Jeg gjorde det bare lige for en sikkerhedsskyld, som man siger, mens jeg ventede på, at min trofaste ruhårede hønsehund skulle vende tilbage efter en lille udflugt. Sneppen lettede til min overraskelse ned over en mindre dalsænkning. Jeg lod de små kaliber 20 piber glide hen over sneppen og lod haglene

En vestjysk husmandsjagt har bare noget unikt over sig.

Det er ikke hver jagtsæson, hvor Johannes skyder to snepper på én dag i Nordsjælland. Den ære fik Caesar Guerini Revenant kal. 20 lov til at dele med ham.

tackle troldfuglen, så den dumpede ned i den meget mangfoldige vegetation i hegnet, som lå 30 meter fra mig. Nu kunne man uden fine allegoriske forklaringer kalde bøssen for en sneppebøsse.

Den anden sneppe lettede jeg inde i et lidt tæt skovstykke, hvor den forsøgte at flygte bag om mig. Da sneppen kom ud over et lidt mere åbent stykke med både siv og græs, lod jeg skuddet gå, og sneppen trillede ned i en større græstue. Nu kunne jeg mærke, at jeg havde fået den lille 20'er under huden. Der var overskud i min skydning, og jeg kunne ligesom vente til den rette situation uden at jappe skuddene af.

Da den anden sneppe gled ned i min lomme, var dommen afsagt. Snepperne skulle bades i mørkebrun flødesovs med champignoner.

FRA VESTJYLLAND TIL LOLLANDSK PLUTTE

Jeg fik også glæde af at have Revenant'en med på en fællesjagt på Lolland. Her startede vi med nogle små remiser, hvor jeg og min hund skulle drive. Jeg fældede tre fasaner. Efter frokosten gik de yngre gentlemen fra selskabet hen over den lollandske plutte for at se, om der kunne nedlægges en hare. Tre minutter før afslutningen på strabadserne lettede jeg en hare ud af ingenting. Ja, helt ingenting er ikke helt korrekt. Der var store sprækker i den tørre pløjede jord, som gav harene beskyttende læ i de blæsende novemberdage. Haren skød afsted over marken med retning til min højre side. Jeg afgav hurtigt to skud, knækkede bøssen og fangede de to tomme hylstre i hånden, mens krudtgassen steg ud af piberne. Jeg nåede også lige at brumme og brokke mig højlydt over mine forbieri, som ikke var forbieri. Haren slog et par gange ud med rumpen, og dansen sluttede med, at den kollapsede. Æren var reddet

over for de ældre jægere, som sad tilbage og prioriterede kaffen og hyggen, og min egen forfængelige stolthed var intakt.

Ved samme lejlighed fik jeg testet nogle nye RIO Eco Steel i haglstørrelse 5. De fungerede helt som standardpatroner og blev brugt under gunstige forhold. De blev ikke udsat for regn eller våde lommer. Jeg vil selv tage et forbehold i forhold til disse patroner med nedbrydelige haglskåle. Jeg vil ikke være helt så tryk ved dem, hvis de på en jagttur kommer til at ligge i noget vådt tøj eller ligefrem bliver udsat for regn. Problemer vil formodentlig ikke opstå på selve den dag, de bliver udsat for fugt, men snarere hvis de ligger i nogle dage eller uger, og haglskålene begynder at krympe.

Revenant'en er bestemt stærk nok i konstruktionen til at skyde med 20/76 patroner, men jeg vil ikke anbefale det. En 24 gram patron med 410-420 m/s er udmærket til det meste danske jagt. Denne model kommer kun i kal. 20. Den fås både med 71 og 76 cm. piber. Jeg vil personligt selv fortrække den i 76 cm. Testbøssen var i 71 cm. ▶

Graveringerne kunne godt være ført helt ud på aftrækkerbøjlen.

ly stor
ab og
med
uerini
nant.

jagt
og et
sig.

TEST

Under testen fik Johannes mulighed for at teste RIO Eco steel 20/70 med nedbrydelige haglskåle.

HARMONI

Høj grad af finish, fine graveringer, tilbagetrukket pistolgreb, unikt forskæftemetal og afrundet baskule giver en fin oplevelse af helhed og harmoni i det visuelle indtryk. Mere end 50% af denne bøssets værdi er brugt på kosmetik. Hvis man er pragmatiker, er denne bøsse hele vejen igennem spild af penge. En bøsse med tilsvarende kvalitet, hvad angår låsens mekaniske tilpasning og piberne og balance, kan man godt finde til under 20.000 kroner. Prisen på denne bøsse er imidlertid 69.999 kroner.

Det er absolut en dyr bøsse. Det er utroligt svært at prissætte æstetik. Men jeg tror, at prisen afspejler, hvad en bøsse i så fin mundering koster. Jeg er mere pragmatiker end æstetiker. Derfor får man mig heller ikke til at sige, at det er et godt køb. Jeg er personligt ikke i målgruppen på for denne bøsse. Selvom den er dyr, er den på den anden side også en billig udgave af de dyre

Tyskerne har et udtryk der hedder Führigkeit. Det er meget betegnende for balancen på denne Caesar Guerini Revenant, selvom den er en italiener.

round-action haglbøsser, som den minder om i udseende. Disse bøsser koster 4-5 gange mere.

Jeg havde ikke nogen udfordring med betjening af bøszen. Det eneste, jeg måtte gøre, var at give sikringen en dråbe olie, og så kørte den, som den skulle. ■

Revenant'en kommer i en fiks lille kuffert, som passer fint til en lille bøsse i kaliber 20.